

Denne Bæfted lader Kongens Foged faa gaa videre til Politimesteren i søndre Birk med yderligere Meddelelse om, at det er dette Lægtehegn, man nu vil have væk. Hele denne Historie, som nu altsaa er bleven brændende, kommer naturligvis i Uviserne næste Morgen; de kjøbenhavnske Møder ere fulde deraf; da Spørgsmaalet var interressant, tør jeg sige. Hele Kjøbenhavn var i Bevægelse den 7de, 8de og 9de September. Naar to Mennesker i Kjøbenhavn møde hinanden, sagde de: Hvad vil Birkedommer Schou gøre? Vil han virkelig sætte Trafikministeren paa Porten? Man kan vistnok sige, at der blev indgaaet mange Væddemaal om, hvorvidt Politimesteren virkelig vilde gøre det. — Hvorvidt han har været i Tvivl, eller om der har været private Grunde, kan man ikke sige, han lod imidlertid den 7de og 8de September gaa hen, og først den 9de skred han til Handling. — Men det mærkelige og uoget uforklarlige er, at, medens vi andre vare umaadelig spændte paa, hvad Birkedommer Schou vilde gøre, om han virkelig vilde begive sig ud til denne Kirkegaard, saa var der et eneste Sted, hvor det lader til, at man har taget det med den største Rø af Verden, og det var i Justitsministeriet. Hvis Justitsministeren virkelig tænkte paa at forbyde eller mente, at Politimesteren i søndre Birk ikke burde gaa ud paa en saadan farlig Ekspedition, saa kunde dette let være forhindret, thi der er ikke saa langt fra Justitsministeriet til søndre Birks Kontor, end at det kunde være sket ved Bud eller pr. Telegraf, og Justitsministeren kunde da have ladet Birkedommer Schou vide, at han skulde tage sig i Vare. Nej, Birkedommer Schou anede intet vndt, og da han troede, at han havde sin klare Pligt for sig ifølge Kongens Fogeds Begæring i Henhold til Foredordningen af 6te April 1842 § 9, var det hans, om jeg saa maa sige, forhaandede Skyldighed at komme ud paa denne Kirkegaard og tage Lægtehegnet væk. Han gjorde saa som brav Mand sin Pligt og tog Lægtehegnet væk. Det var det næste dramatiske Punkt i denne Sag. Det tilfredsstillende i høj Grad den offentlige Mening, men selvfølgelig var det ikke tilfredsstillende for den højtærede Trafikminister. — Fra den 9de September til den 14de September grundede nu Ministeren over, hvad man nu skulde gøre over for dette. Nu havde man ikke alene faaet Fogden paa Halsen, men ogsaa Politimesteren i søndre Birk. Den højtærede Minister tog saa den fornuftige Beslutning at henvende sig til sin Kollega, Justitsministeren, og klagede i en Skrivelse af 14de September over den Politi-

mester, som her havde handlet paa egen Haand, og anmeldede Justitsministeren om at hjælpe ham med at holde Styr paa en saadan Politimester. Det gjorde saa den højtærede Justitsminister efter nogle Dages Betænkning, idet der fra Justitsministeriet under 18de September udsendtes en, om jeg maa kalde den, Tordentile til Birkedommeren i søndre Birk, hvori Justitsministeren først meddelte, at Trafikministeriet under 14de f. M. havde anmeldt om Justitsministerens Bistand til at sikre Statsbanerne en fri og uhindret Disposition over det eksproprierede Areal, og saa tilkendegiver Justitsministeren ham — det vil sige Birkedommer Schou — at „da det ovenomtalte Lægtehegn var opstillet efter Ordre fra Ministeriet for offentlige Arbejder, maatte de almindelige Regler om en underordnet administrativ Myndigheds Forhold til en overordnet medføre, at De som underordnet administrativ Embedsmand ikke uden dertil erhvervet Bemindigelse fra Justitsministeriet kunde være beføjet til at gribe ind over for en af et andet Ministerium paa detses Ansvar truffen Foranstaltning, og det paalægges Dem derfor“ — der staar „derfor“ — „ikke at lægge Statsbaneanlæggene Hindring i Vejen for den fri og uhindrede Dispositionsret over det omhandlede Areal.“ Det maa jo særlig med Hensyn til denne Skrivelse fra den højtærede Justitsminister beklages, at navnlig det, der er det alvorlige i Sagen — for om det behøger den højtærede Minister at ville give en Politimester en Reprimande, det behøver man ikke at tage sig saa nær, det har jeg heller ikke optaget noget om i min Foredspørgsel, det er jo mere en Smags- eller Skønssag — men det, som er Hovedpunktet i Sagen, er, at nu træder den højtærede Justitsminister i Stranden og siger til Birkedommer Schou: Du maa ikke — Du maa ikke hindre Jærnbanevæsenet i den fri Disposition over denne Grund, med andre Ord, Du maa ikke yde Begravelsevæsenet eller Kongens Foged Assistance til at sikre dem deres Ret med Hensyn til denne Kirkegaard. Det er det, som den højtærede Justitsminister udtrykker ved dette „derfor“. Dette refererer sig til, at Birkedommer Schou har handlet uden Justitsministerens Tilladelse, hvilket han ikke skulde som underordnet Embedsmand. Den højtærede Justitsminister siger: derfor maa Du ikke i Fremtiden lægge Hindringer i Vejen for Jærnbanevæsenet. Det kan jo dog nu ikke være Meningen, thi selv om Birkedommer Schou nok saa meget havde gjort sig skyldig i en Etikettefejl, idet han ikke løb op i Justitsministeriet for at